

Feminizm, Aile Yapısını Nasıl Bozdu

İkinci Bölüm

Feminizm; Evlilik, Annelik ve Aile Hayatını Olumsuz Etkiledi

Kadının haklarının elinden alındığı evlilik hayatına ve örfi evliliklerdeki rollere sınıflandırılmış mercekten bir bakış

Bu makalenin birinci bölümünde feminizmdeki bozuk fikirlerin nasıl yayıldığı konusu masaya yatırıldı. Özellikle de kadın-erkek eşitliği adı altında ‘kadının güçlendirilmesi’, ‘kadın hakları’, ‘cinsiyet adaleti’ gibi konularının altın tepside sunulması gündeme getirildi. Asıl olan ise ‘evlilik’, ‘annelik’ ve ‘aile’ gibi kavramlar üzerinden değerleri bozup parçalamaya hizmet etmeleri idi. Bunun yanı sıra İslam ümmeti içerisinde birçok kişinin de feminizm fikrinin ortaya çıkış nedenini idrak edemediğini ortaya koydu. Feminizm fikrinin çıkışı, bozuk insan aklının ürünü olan Batı devletlerinin kadınları tüm haklardan yoksun bırakıp, onlara baskı ve zulüm göstermelerinin bir sonucu idi. İslam tarihinde ise böyle bir sorun asla yaşanmamıştır.

Bu makalenin ikinci ve üçüncü bölümlerinde feminizmin evlilik ve aile hayatında meydana getirdiği sorunlar ve aynı zamanda İslam’ın kadına, evliliğe ve aile hayatına ilişkin değerleri ve yasaları ile tamamıyla tezat oluşu ele alınacaktır

Evli kadınların yok sayılan hakları:

Viktorya çağında bir kadın evlendiğinde kanunen yok sayılırdı. Evlendikten sonra kocasının mülkü olur ve böylelikle yasal olan tüm hakları kocasına geçerdi. Bu nedenle evlenen kadınlara eşleri tarafından köle muamelesi yapılırdı. Kadının sahip olduğu şahsi parası veya mülkiyeti kendisine sahip olan kocasına teslim edilirdi, ki böyle bir durumda bunu kontrol etme keyfiyeti tamamen kocaya ait olurdu. Dahası bir kadın için kocasını boşaması, kendisine küfretmiş veya aldatmış olsa bile çok zor, hatta imkansızdı. Açıkçası bir koca hiçbir korku duymadan eşine karşı her türlü şiddeti uygulayabilirdi. Ayrıca bir annenin çocukları üzerinde de hiçbir hakkı olmazdı.

Kadınların evlendiklerinde haklarından mahrum edilmelerinin sonucunda, feminizm savunucularının öncüleri, evlilik ve aileyi kadın açısından bir köleleştirme ve ölüm olarak görüyordu. Örneğin 19. Yüzyılda yaşamış olan ünlü Alman filozof ve sosyal bilimci Friedrich Engels, “Ailenin, şahsi mülkiyetin ve devletin esası” adlı kitabında şunları yazmıştı: “*Modern bir ailede kadının gizli veya açık bir köle olduğu gözlemlenmiştir.* “Adam evde tek başına sözünü dayatırken, kadına olan bakış tamamen bir mülkiyete indirgenmiş, böylelikle kadın şehvetin kölesi ve çocuk doğurma objesi olarak görülmüştü.

Hal böyle olunca da feministler kadın ve erkeğin cinsel içgüdülerini tatmin edebilmeleri için evlenmelerinin bir sınırlama ve daraltma olduğunu düşünerek evliliğe karşı çıkar oldular. Bunun adına da ‘kadının cinsel özgürlüğü’ diyerek, kadına özgürlük, mutluluk ve zevkin ne olduğunu açıkladılar. Aynı zamanda kadına öncelikle ‘kürtaj yapma hakkı’, ‘hamile kalmama’ hakkı gibi eşitliği andıran tüm fikirleri savunup destek verdiler.

İslam’da kadın kendi serveti ve kazancı üzerinde tam yetki sahibidir. Bir kocanın eşinin geliri, serveti veya parası üzerinde hiçbir hak talep etme durumu yoktur. İslam’la hükmetmiş olan Osmanlı Hilafet Devletinin adli kayıtlarında bir kadının mülkünün kendi rızası olmadan kimse tarafından kiralanıp satılamayacağı veya servetinin harcanamayacağı, böyle bir şey yapıldığı takdirde ise kadının bu kişi hakkında mahkemeye başvurup dava açarak hak talep edebileceği mevcuttur.

İslam'la hükmetmiş olan Osmanlı Hilafet Devletinin adli kayıtlarında var olan örneklerden biri de kadına ait olan serveti kendi izni olmadan kimsenin tasarrufta bulunamayacağıdır. Böyle bir durum vuku bulduğunda ise kadın mahkemeye başvurup hak talebinde bulunabilir. Kadın ayrıca kendi ticari işlerini kocasından bağımsız olarak yürütebilir. Buna ek olarak, İslam kadına hul (boşanma) hakkı tanımıştır ki kocası ona karşı herhangi bir suiistimal veya ihmalde bulunduğu takdirde mahkemeye başvurabilsin. Kadına bir de mehir hakkı tanımıştır ki bu evlenirken erkek tarafından kadına hediye olarak sunulur. Hilafet devleti Mahkemesinin davaları kayıt altına almış ve muhafaza edilmiştir. İslâm'da, kadına boşanma durumunda çocukların velayeti verilir ve eğer ki çocuklar ayırım yapacak çağın üzerindeyse, çocuğa hangi ebeveynle birlikte yaşamak istedikleri konusunda seçim yaptırılır.

Üstelik Batıya aldanarak kürtaj hakkını desteklemiş olan Müslümanlar, sadece Allah nazarında bir canlıya kıymanın hükmünü idrak edememiş olmakla kalmayıp, aynı zamanda 'kürtaj' sorununun Liberalizmden kaynaklı cinsel özgürlükler ve her şeyden zevk alma düşüncesinin acı sonuçlarından bir tanesi olduğunu da idrak edememişlerdir. Liberaliz düşünce aileyi parçalayan, çocukların hayatlarını harap eden ve toplumlarda çöküntüye yol açan bir bakış açıdır. Bu nedenle kürtajın yasallaştırılması sorunun çözümlenmiş olması anlamına gelmediği gibi, kadın ya da devletler için bir ilerlemenin sembolü değildir. Kürtajın yasallaştırılması ancak suçluluk dolu sapkın bir eylem ve başarısız bir yaşam tarzının ürünüdür.

(i) Geleneksel Evlilik Roller, Hiyerarşik bir Perspektiften:

Batılı feministler, geleneksel aile yapısındaki erkeğin ailenin başı olması meselesini erkek egemenliğinin bir sembolü olduğunu savunarak, bunun kadına dayatıldığını gördü.

Büyük olasılıkla bunun iki nedeni vardır. Birincisi, yukarıda da belirtildiği gibi laik batılı devletlerinin kadını evliliğe ilişkin birçok temel haktan yoksun bırakmış olmaları ve kadının kocasının haksızlıkları ile karşılaşması halinde çok az bir tazminat alması durumudur. Sonuç olarak pek çok erkek, yasal cezası olmayacağını bilerek, kadınlarını istismar etmek ve kötü muamele etmek için aile reisi pozisyonunu kullandı. İkinci olarak feministlerin geleneksel aile yapısının içerisindeki rollere bakışları, erkeğin hiyerarşik olarak kadından daha üstün kabul edilmesi yönünde idi. Sonuç olarak, kadının ev işleri ve çocuk bakıcısı olarak geleneksel rolü, erkeğin aile içerisindeki rolünden daha aşağılayıcı ve düşük olarak değerlendiriliyordu. Sonuç olarak, kadının ev sahibi ve çocuk bakıcısı olarak geleneksel rolü, erkeğin geleneksel olarak ailenin geleneksel rolünden daha aşağılayıcı ve düşük olarak görülüyordu. Buna ek olarak, kadın ve erkekler farklı rollere ayrılmıştı, ki bu ayırım cinsiyetten gelen özellik farklarına da aykırı idi. Örneğin erkekler, akıl yürütme, entelektüel güç ve düşünüşlerinde bağımsız olma yeteneğine sahip olarak görülüyordu; bu nedenle, ailenin başı olacak ve kamusal yaşamda faaliyet gösterecek şekilde donatıldılar. Bu arada, kadınlar duygusal, irrasyonel, pasif olarak görülmüş ve teslimiyet ve bağımlılık niteliklerine sahip olmuştur; bu nedenle, özel alana kısıtlanmışlardı. Voltaire, Rousseau, Diderot ve Montesquieu gibi Batılı laikliğin sözde “aydınlanmış düşünürleri” bile, kadınların erkeklerle aynı değere ve akla sahip olduklarını kabul etmediler. Kadınları doğaları gereği doğru akıl yürütmede yetersiz olduklarını belirtmişler ve onları duygusal varlıklar olduklarından dolayı kamusal alan için uygun olmadıklarını belirtmişlerdir. Bu nedenle feministler kadınlara geleneksel aile yapısında kadınların eşit olmayan bir hiyerarşide aşağılık, itaatkâr ve zayıf olduklarını öne sürerek bunu asla kabul etmemeleri gerektiğini savunarak evlilik fikrine saldırdılar.

İslam ümmeti içerisinde feminizm düşüncelerinden etkilenenler, İslam'ın düzenlemesinde kadın ve erkeğin evlilik ve aile yaşamındaki görev ve haklarının farkını adaletsizlik ve kadının aşağılanması olarak inanmaya başladılar. Böylece İslam'da erkeğin liderliği kavramına ve eşin kocaya itaat etme görevine saldırdılar. Ayrıca, İslam'a göre şekillenmiş evliliklerdeki görev ve hakların da toplumda var olan kadın erkek eşitliği üzerine değiştirilmesi çağrısında bulundular – örneğin erkek ve kadınların, çocuk yetiştirme ve eve gelir sağlama sorumluluklarını paylaşmaları gerektiğini ve miras ve boşanma yasalarının eşit olması gerektiğini söylediler.

Bununla birlikte, Batılı laik devletlerden farklı olarak İslam'ın her zaman kadın ve erkeği değer, statü ve akılda eşit gördüğü gibi siyasi, ekonomik, eğitimsel ve yargısal haklarda adaletini hakkıyla takdir etmediler.

Allah (svt) şöyle buyurmuştur, ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ “**Ve Allah size kendi nefislerinizden eşler yaratandır...**”[Al’i İmran: 195].

Ve Allah Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur, «إِنَّمَا النِّسَاءُ شِقَاقُ الرِّجَالِ مَا أَكْرَمَهُنَّ إِلَّا كَرِيمٌ وَمَا أَهَانَهُنَّ إِلَّا لَنِيمٌ»
“Kadın erkeğin diğer yarısıdır. Yalnızca asil bir adam kadınlara onurlu bir şekilde davranır. Yalnızca cahil bir adam kadınlara utanç verici davranır”.

Bu nedenle, İslam'ın erkeği aile reisi olarak belirlemiş olması, erkek üstünlüğü ve tahakküm anlamında değil, eşine ve ailesine bakma, koruma ve sorumluluk alma kavramına dayanır.

Dahası, İslam’da evlilik ve aile hayatında erkek ve kadına verilmiş olan farklı roller, görevler ve haklar toplumda var olan kadın erkek sınıflamasına dayanmamaktadır, aksine ailenin organize edilmesi için tüm aile üyelerinin ihtiyaçları karşılanmaktadır ki aile hayatında uyum sağlanmış olsun. İslâm tek bir kişinin üzerine görev devretmemekte, aksine ailenin doğru bir şekilde işleyebilmesi için zorunlu olan tüm görev dağılımını yapmıştır.

Ek olarak erkeklere özel sorumluluklar, kadınlara verilenlerden daha önemli oldukları ile veya sınıflandırılmış veya başarılı olmaları ile bağlantılı değildir; daha doğrusu, bu dünyada ve ahiretteki başarı ve sınıflandırma, Allah Subhanehu ve Teala kendi katında emrettiği görevleri yerine getirme çabasına göre ölçülür.

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur,

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَتَبْنَا وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

“Allah’ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeyleri iç çekerek arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandıklarından nasipleri var, kadınların da kazandıklarından nasipleri var. Allah’ın lütfundan isteyin; şüphesiz Allah her şeyi bilmektedir.” [Al-Nisa: 32]

Bu makalenin üçüncü kısmında feminizmin evliliği, anneliği ve aileyi nasıl küçümseyerek saldırdığını ele alacağız.

Yani feminizmin düşüncelerinden olan, kocaya ekonomik olarak bağımlı olmalarının kadınlar açısından esaret olması gibi algılanması, asli görevi olan ve anneliğin, kadının yeteneklerini boşa harcadığı anlamına geldiği ve böylece nasıl aileyi parçalamaya neden olduğunu masaya yatıracacağız.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi adına

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu Kadın Kolları Direktörü